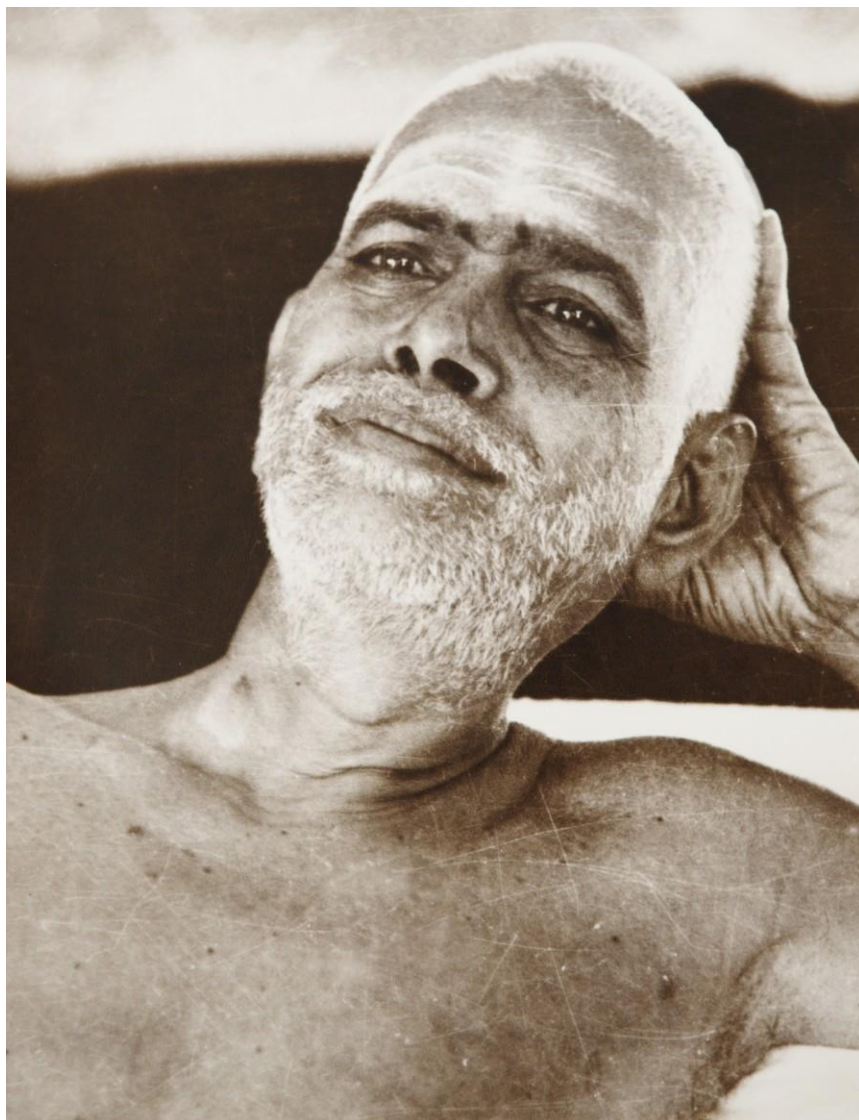


VŠE JE JEDNO
ELLAM ONDRE (TAMILSKY)



Bhagaván Šrí Ramana Maháriši

Z anglického originálu *All is one*
přeložil Josef Fric
<https://svetmysli.net>

Tamilské dílko *Ellam Ondre*, česky *Vše je jedno* či *Vše je jednotou – jediným*, bylo napsáno v 19. stoletím v Tamilsku neznámým autorem. Bhagaván Ramana Mahářiši důrazně doporučoval studium a rozjímání nad tímto textem, což dosvědčuje řada jeho stoupenců. Můžeme zde například citovat slova Annamalai Svámího: „Bhagaván kladl na Ellam Ondre zvláštní důraz. Jednou mi řekl: ‚Chcete-li dosáhnout osvobození, tak opisujte, čtěte a praktikujte pokyny zde napsané.‘“

Text byl přeložen do češtiny Josefem Fricem a je už řada let dostupný na jeho webových stránkách: <https://svetmysli.net/index.html>, konkrétně zde: https://svetmysli.net/templ_cz_273.html. S jeho laskavým souhlasem jsem text převedl do elektronických formátů vhodných pro e-čtečky a dal jej k dispozici na: <https://www.ramana-maharisi.cz/knihy-ke-stazeni-ostatni>.

LH

Štěstí – předmluva Šrí Ramany Maharšiho

Považovat své Já za tělo, abys našel štěstí, je stejné, jako zkoušet přejet řeku na zádech krokodýla. Když povstává Ego, mysl se oddělí od svého zdroje – pravého Já, a ztratí svůj klidný stav. Stejně jako kámen vržený do vzduchu nebo voda tekoucí v řece. Až když kámen nebo voda dosáhnou svého místa původu, zemi nebo oceán, uklidní se. Stejně tak se uklidní mysl a najde štěstí, když se vrátí do svého zdroje a zůstane tam. Kámen a voda se zcela jistě vrátí do svého místa původu. Stejně tak i mysl se jednou nevyhnutelně vrátí do svého Zdroje.

Všechny bytosti touží být šťastné. Na tom není nic špatného. Chybou však je hledat štěstí ve vnějším světě. Tam žádné štěstí není. Štěstí je pouze v nás, je to naše vlastní přirozenost.

Pokud hledáte zapsanou cestu k osvobození, čtěte a cvičte pokyny z Ellam Ondre.

Šrí Ramana Maharši

Ve chvíli, kdy se probudíte, budete hned vědět, že probuzení je lepší než sen.

Ellam Ondre VI.6

Tato malá, ale zcela výjimečná kniha byla napsána v 19. století a byla přeložena z tamilštiny do angličtiny. Autor je neznámý. Knihu popularizoval mudrc Šrí Ramana Maharši, který ji často doporučoval spolu s několika dalšími svým žákům hledajícím moudrost. Tato kniha je přeplněná učením moudrosti a ukazuje jednu z nejúčinnějších metod dosažení osvobození (*mokša*). Maharši důrazně doporučoval tuto knihu těm, kdo měli problém přijmout systém mnoha bohů (jako v hinduistické tradici) i systém *Advaity* s jedním všeobecným stvořitelem. Tato kniha vysvětluje, že není žádný rozpor mezi těmito hledisky. Musíme však na to hledět tak, že všechny různorodé bytosti a předměty v tomto obrovském vesmíru jsou v podstatě části většího celku – neboli jak to kniha shrnuje: Vše je JEDNO.

Úvod autora Ellam Ondre

Člověk vyhledává štěstí a vyhýbá se utrpení. Stejně tak se chovají i ostatní bytosti. Toto udržuje dobro běžných lidí. Vyšší řád však závisí na správném jednání a trpělivě snáší dobro i zlo, které to může přinést. Společenství s takovou oporou přežívá, společenství běžných lidí pomíjí. Dobro vstoupí do světa jen skrze společenství založeném na vyšším řádu.

Nabízí se otázka: „Co je správné?“ To je důležitá věc, ale odpověď nebyla nikdy nalezena. Proč? Protože to, co je správné, vždy závisí na okolnostech. Na toto téma může být napsána jakkoli obsažná práce, ale vždy se najdou okolnosti, které autora prostě nenapadly. Proto je nezbytné dosáhnout stavu, který nám umožní zhodnotit různé okolnosti a určit, co je správné.

Je jen jediný takový stav. Žádný jiný stav mu není podobný. I když je jediný, je tak výjimečný, že moudří jej považují za neobyčejně vzácný. Tento stav je velmi jasně vysvětlen v Upanišádách. V této knize jsem vyložil tu samou pravdu tak, jak jsem jí porozuměl. To беру za svou povinnost. Tato pravda není má vlastní. Šest kapitol této knihy jsou tak úzce související, že i když něco čekáte v jedné kapitole, můžete to nalézt jinde. Některé myšlenky, které nemusí být jasné při zběžném čtení, se jistě vyjasní při podrobném studiu. A ještě mnohem víc můžete získat z hlavních knih nebo od světců.

Vesmírná Matko, Znalkyně Pravdy, zachraň nás!!!

1. Kapitola – JEDNOTA

1. Vše, zahrnující svět tebou viděný i tebe, vidícího svět, je JEDNO jediné.

2. Vše, co vidíš jako já, ty, on, ona či to, je JEDNO jediné.

3. Co považuješ za vnímající bytosti i to, co považuješ za nevnímající, jako země, vzduch, oheň a voda, je vše JEDNO.

4. Takové dobro, které vychází z toho, že vše považuješ za JEDNO, nemůžeš získat, pokud vidíš jedno odděleného od druhého. Proto vše je JEDNO.

5. Znalost jednoty všeho je dobrá pro tebe a stejně tak dobrá i pro ostatní. Proto vše je JEDNO.

6. Ten, kdo vidí „já jsem jiný“, „ty jsi jiný“, „on je jiný“ a tak dále, se chová jedním způsobem k sobě a jiným k ostatním. Nemůže si pomoci, aby se tak nechoval. Myšlenka „já jsem jiný“ a „ostatní jsou jiní“ je semenem, ze kterého vyroste strom rozdílného jednání na základě rozdílných vztahů. Může však být nějaká vada na správnosti v jednání někoho, kdo zná jednotu sebe s ostatními? Dokud existuje zárodek různých pohledů, tak strom různého jednání bude vzkvétat, i nevědomě. Proto se zbavte různých pohledů. Vše je JEDNO jediné.

7. Ptáte se: „Jak mohu považovat vše za JEDNO, když věci ve světě vypadají rozdílně? Jaká je cesta k získání toto poznání?“ Odpověď je tato: „Na stejném stromě vidíme listy, květy, plody a větve, odlišné jeden od druhého. Ale ty všechny jsou JEDNO, protože jsou zahrnuty do slova strom. Jejich kořeny jsou stejné, jejich míza je stejná. A podobně všechny věci, všechna těla, všechny organizmy jsou ze stejného zdroje a stvořeny jediným zákonem života.“ Proto vše je JEDNO.

8. Ó dobrý člověče. Je tvrzení, že „vše je JEDNO“, dobré nebo špatné? Uvaž to sám. Když člověk jedná vždy správně, pokud pohlíží na sebe jako na ostatní, jak potom může nějaké zlo ulpět na takovém člověku, který vidí sebe jako ostatní a ostatní jako sebe? Řekni mi, zda je nějaká lepší cesta získat dobro než cesta jednoty? Ostatní metody jistě nemohou být tak dobré jako tato. Jak někdo může více milovat ostatní, než když je vidí jako sebe? Vidět je v jednotě lásky jako jednotu, protože oni jsou vpravdě JEDNO.

9. Kdo může sdílet duševní mír a svěžest znalce jednoty? Jemu na tom nezáleží. DOBRO všeho je jeho dobro. Matka považuje blaho svých dětí za své vlastní blaho. Ale její láska není dokonalá, protože vidí sebe a své děti odděleně. Láska mudrce, který si

uvědomil jednotu všeho, překonává i mateřskou lásku. Není jiný způsob, jak získat takovou lásku než poznáním jednoty. Proto vše je JEDNO.

10. Věz, že celý svět je tvé zdravé tělo a ty jsi věčný život celého světa. Řekni mi, vznikne nějaká újma z takového jednání? Kdo se bojí jít bezúhonnou cestou? Buď odvážný. Vědy nás učí této pravdě. Není nic jiného než ty. Všechno dobro bude tvé. Vskutku, ty sám se staneš dobrem. Vše, co ostatní od tebe získají, bude pouze dobro. Kdo by se choval zle ke svému tělu a duši? Když je v těle nemoc, potom je nutno zavést léčbu. I když je léčba bolestivá, je to děláno jen pro dobro. Takové budou některé tvé činnosti, a budou také jen pro dobro světa. Ale nesmíš být zapleten do různých pohledů. Krátce to shrnu. Znalec jednoty bude jednat tak, jak by měl jednat. Ve skutečnosti ho znalost jednoty nechává jednat. Nemůže pochybit. Ve světě, ve kterém žije, je Bůh zřetelný. Vše je JEDNO.

2. Kapitola – TY

1. Kdo jsi? Jsi toto tělo? Jestli ano, tak proč si nejsi vědom hada, který se po něm plazí, když jsi v hlubokém spánku? Můžeš tedy být tělem? Ne, zcela jistě ne. Musíš být něco jiného než tělo.

2. Občas ve spánku sníš. Ve snu se s někým ztotožníš. Jsi skutečně on? Nemůžeš být. Protože co se s tou osobou stane, když se probudíš? Nejsi on. Navíc jsi zahanben, že jsi se s ní ztotožnil. Je zřejmé, že nejsi ta konkrétní snová osoba. Jsi TO, co stojí mimo ni.

3. Připomeň si stav ve spánku beze snů. Jaký je tehdy tvůj stav? Mohla by to být tvá pravá podstata? Tomu určitě nebudeš věřit. Proč? Protože nejsi takový hlupák, aby ses ztotožnil se stavem těžké temnoty, která ti brání poznat pravý stav. Když rozumem rozeznáváš sebe a okolní věci, jak můžeš připustit, že bys byl stejný jako nevědomost nebo prázdnota. Tak to být nemůže. Jsi znalec, který ví, že tento stav zůstává jednou z těžkých temnot zakrývajících tvou pravou podstatu. Můžeš být něčím, co jsi prožil a odmítl? Proto nejsi ani temná nevědomost hlubokého spánku. Stojíš také mimo něj.

4. Pokud jsi řekl, že nejsi ani toto hrubé tělo, můžeš být snad nějakou věcí, co je od tebe ještě vzdálenější? Stejně jak nejsi toto hrubé tělo, nejsi ani nic jiného vzdálenějšího od těla, ani snové tělo, ani nevědomost hlubokého spánku. Jsi odlišný od těchto tří stavů a od světa vůbec.

5. Tyto tři stavy se mohou zúžit jen do dvou stavů. První je vztah pozorovatel – předmět, druhý je nevědomost předmětu. Do prvního se zahrne bdělý a snový stav, do druhého hluboký spánek. Všechny tvé zkušenosti jsou podmíněny pouze těmito dvěma stavy. Ale oba stavy jsou ti cizí. Tvá pravá přirozenost zůstává od nich odlišná.

6. Když se ptáš, co to tedy je, je to *Turyja*, což znamená čtvrtý stav. Proč se používá takové označení? Tak je to správně, protože se zdá, že tři běžné stavy tvého bytí čili bdění, snění a hluboký spánek, jsou ti cizí. Pak zákonitě musí být čtvrtý stav odlišný od těch třech. Pokud považujeme bdění, snění a hluboký spánek za jeden dlouhý sen, potom čtvrtý stav označuje probuzení z tohoto dlouhého snu. Tento stav má větší odstup než hluboký spánek a je bdělejší než bdělý stav. Proto je tvůj pravý stav ten čtvrtý, odlišný od stavů bdění, snění a hlubokého spánku. Ty jsi jen to.

7. Co je ten čtvrtý stav? Je to poznání, které nic nerozděluje. Není však nevědomé samo sebe. To je důležité. Je to čisté vědomí, nerozrušené žádným předmětem, ale

není však nevědomé sebe sama. Jen ten, kdo to prožil, byť jen na okamžik, ten poznal PRAVDU. Ty jsi jen TO.

8. Co je víc pro toho, kdo získal tento čtvrtý stav? Prakticky nikdo není schopen zůstat v tomto stavu nerozlišování napořád. Ten, kdo tento čtvrtý stav poznal, se časem probudí zpět do tohoto světa. Avšak svět pro něj už nebude takový, jaký byl předtím. Vidí, že to, co si uvědomil ve čtvrtém stavu, září dále jako všechno zde. Už pro něj nebude tento svět odlišný od ČISTÉHO POZNÁNÍ. To, co poznal ve čtvrtém stavu, najednou vidí bez něj ve všelijakých podobách. Místo starého stavu rozlišování je v novém stavu nerozlišování všeho. Nyní je vším. Není nic odlišného od sebe samého. Ať má oči zavřené nebo otevřené, ať se cokoli mění, on zůstává nezměněn. Toto je stav BRAHMA. Toto je přirozený věčný stav. Ty jsi tento vždy pravdivý stav.

9. Není nic mimo tento stav. Slova uvnitř a vně zde nemají smysl. Vše je jedno jediné. Jeho tělo, řeč ani mysl nemohou jednat sobecky. Jeho práce je požehnáním dobra pro všechny. Jeho roztržité já je ztraceno navždy. Jeho sobectví nemůže nikdy znovu ožít. Proto se říká, že byl osvobozen tady a teď. Nežije jen proto, že žije jeho tělo, ani neumírá, když tělo umírá. Je věčný. Není nic jiného kromě něj. Ty jsi ON.

10. Kdo je BŮH? Je to milost. Co je MILOST? Vědomí bez roztržitého já. Jak můžete vědět, že takový stav existuje? Jen tak, že ho poznáte. Vědy chválí ty, kdo si uvědomili BOHA a sjednotili se s NÍM. Proto je získání tohoto stavu to nejlepší dobro, které je možno získat ze světa a největší dobro, které můžeš skýtat světu. Ve skutečnosti není jiný stav než tento. Ty se objevují jen ve stavu nevědomosti. Ten, kdo zná, ví, že je jen jediný stav. Ty jsi to.

3. Kapitola – BŮH

1. Kdo je BŮH? BŮH je ten, kdo překonal vše, co vidíme. Pokud BŮH překonal tento svět, pak už není žádný vztah mezi NÍM a tímto světem? Kdepak, ani jediný atom není na něm nezávislý. Co tedy znamená překonat svět? Svět se skládá z nás a předmětů, které vidíme. Jinými slovy živé a neživé věci tvoří tento svět. Co můžeme říct o TOM, kdo stvořil bytosti a věci? O těchto dvou říkáme, že jsou vnímající bytosti vyšší. Vše, co o NĚM můžeme pochopit je to, že náleží k nejvyššímu řádu bytostí, které známe. Náš rozum nemůže jít dále. Proto je nám náš stvořitel nadřazený. Nemůžeme ho naším rozumem pochopit. Proto jeho jméno – Nadřazená (transcendentální) bytost, „Kadawul“, znamená, že překonává náš rozum. Proto ho nazýváme „Kadawul“, Nadřazená Bytost.

2. Je tedy BŮH takový, že ho nemůžeme poznat? Ne zcela. Jistým způsobem ho známe. To množství JEHO MILOSTI nám stačí. Nepotřebujeme celou JEHO VELIKOST. Nechal nás poznat dostatek JEHO VELIKOSTI, kolik je potřeba na vykořenění našeho utrpení. Není potřeba, aby odkrýval ani trochu víc JEHO MOCI, než je nutno k vyléčení našich vad v tomto stávajícím stavu. Proto je nám znám podle našich potřeb. Nuže, můžeme ho pochopit. Ačkoli je neomezený, je možno ho naším poznáním dosáhnout v určitém rozsahu.

3. Co je to, co našemu poznání umožňuje ho dosáhnout? Je znám jako SAT-ČIT-ÁNANDA neboli Bytí-Vědomí-Blaženost.

Bytí (SAT) označuje, že to, co je nepomíjivé, to existuje navěky. Pokud by měl někdy přestat existovat, kdo HO zničí? A kdo HO stvořil? Proto pomíjivá povaha všeho vede k závěru, že všemu vládne TEN, který je nepomíjivý. Tento věčný VLÁDCE je BŮH. A jeho nepomíjivá povaha je Bytí (SAT).

A teď co je Vědomí (ČIT)? Vědomím myslíme mít poznání. Avšak není to jako naše přelétavé rozumové poznání, je to ÚPLNÉ poznání. Nesprávnost nebo chyba nemohou pošpinit jeho činy. Je to POZNÁNÍ, čisté a jednoduché. Skutečné POZNÁNÍ vyžaduje, aby je BŮH v nás otevřel a ukázal nám nesprávnost a chybnost běžných vědomostí. Velice často nás učí tím, že nám říká: „Tvoje vědomosti jsou nesprávné a chybné“. Jak uspořádané jsou i jen nevnímající předměty, které ON stvořil. Kolikrát bezvěrci dostali od NĚJ za vyučenou, když se vysmívali pořádku věcí a říkali: „Proč udělal tak malé semínko banyánovníku, který je tak obrovský?“ Když nevnímající věci mají takový řád, potom je jasné, že zde pracuje síla vědomí. Mohou nevnímající věci dokázat činy, které může dělat jen neomylné vědomí? Nebo může to být stvořeno nedostatečným vědomím? Ne, to nikdy není možné. Proto je zřejmé, že BŮH je také VĚDOMÍ (ČIT).

A teď, co je BLAŽENOST (ÁNANDA)? Je to stav bytí prostý touhy po čemkoli „jiném“. Je to mír, který je vždy úplný. Kdyby ON toužil po čemkoli, jak by mohl být lepší než my?

Jak můžeme od NĚJ získat BLAŽENOST. ON sám žádá od jiné bytosti, aby naplnily JEHO touhu. Kdo by si však o NĚM myslel, že je takový? Stav vnitřní spokojenosti je také stavem BLAŽENOSTI. Proto ho nazýváme BLAŽENOST (ÁNANDA).

Tyto tři součásti BYTÍ-VĚDOMÍ-BLAŽENOST (SAT-ČIT-ÁNANDA) jsou neoddělitelné. Jinak by se staly bezvýznamnými a rozdělenými. Z toho důvodu je BŮH znám jako BYTÍ-VĚDOMÍ-BLAŽENOST (SAT-ČIT-ÁNANDA). Tak BŮH zůstává nejen jako Nadřazená bytost, ale také díky stavu BYTÍ-VĚDOMÍ-BLAŽENOST (SAT-ČIT-ÁNANDA) se dostává do našeho dosahu.

4. Ten, kdo dosáhl čtvrtého stavu a vidí vše jako JEDNO, jen ten opravdu zná BOHA jako BYTÍ-VĚDOMÍ-BLAŽENOST (SAT-ČIT-ÁNANDA). Slova nemohou vyjádřit a uši nemohou slyšet, jak je takový mudrc sjednocen s BOHEM. To je možno pouze uvědoměním (realizací). O tom můžeme mluvit, učit se a pracovat na tom. BOHA si můžeme vskutku uvědomit tímto způsobem.

5. Koho si takto můžeme uvědomit, je BŮH. On nemá jméno, my mu dáváme jména. On nemá žádnou podobu, my si ho zpodobňujeme. Je v tom nějaké nebezpečí? Které jméno není JEHO? Která podoba není JEHO? Kde je nějaký zvuk nebo podoba, ve které by ON nebyl? Proto ve stavu neznalosti pravého poznání BOHA si HO můžete pojmenovat tak jak je vám líbo nebo si HO představovat v jaké chcete podobě, abyste HO měli stále na paměti. Vaše naděje na JEHO MILOST bez snahy z vaší strany je zcela marná. Kdyby bylo možno získat JEHO MILOST bez snahy z vaší strany, pak by vše bylo stejné. Nebyl by důvod pro žádné odlišnosti. BŮH nám ukázal cestu a nástroje. Snaž se, dosáhni cíle a buď šťastný. Díky své zahálce a sobectví očekáváš JEHO MILOST bez své snahy. Pravidla platí pro všechny a pro tebe taky. Nepolevuj ve své snaze. BOHA si můžeš uvědomit jen svou vlastní snahou.

6. Je jeden druh snahy, který všechny ostatní převyšuje. Nemusí se vám na první pohled tak jevit při srovnání s oddaností BOHU se jménem a podobou. Nicméně je to nejvyšší a nejúčinnější způsob uctívání. Je to jednoduše láska, se kterou vnímáte všechny bytosti, ať dobré či špatné. Bez takové lásky ke všemu se tvá oddanost BOHU změní na pouhou parodii. K čemu jsi BOHU dobrý? Očekávání naplnění svých tužeb od BOHA bez toho, abys plnil svoje povinnosti k potřebným ve světě, musí být označeno jako zlo sobectví. V blízkosti BOHA pro to není místo. Činnosti konané v JEHO blízkosti jsou všechny nesobecké. Proto vnímej, že ON je ve středu všeho a vše je JEHO, a tak HO uctívej. BŮH je opravdu poután jen takovou vznešenou oddaností.

7. Když začneš připisovat všechna jména a podoby BOHU a všechny milovat, protože jsi pochopil, že všechny podoby a jména jsou JEHO, tvůj rozum bude postupně zrát. Stejně jako se chuť ovoce zráním zlepšuje, stejně tak pocítíte nárůst dobra a úbytek zla v sobě. Jakmile mysl dozraje, nastane čas, abyste potkali svého Mistra. Tím

neříkám, že byste ho měli jít hledat, nebo že on hledá vás. Prostě se v pravý čas setkáte. Vše se pohybuje po svých vlastních cestách. Vaše připravenost vás svede dohromady, umožní vaši důvěru k Mistrovi, umožní mu poučit vás o správné cestě a také následovat jeho pokyny. To je přímá cesta k dosažení BOHA, což znamená dosažení čtvrtého stavu. Půjdeš svou cestou a dosáhneš svého cíle, kterým je BYTÍ-VĚDOMÍ-BLAŽENOST, což je BŮH.

8. Cesta ukázaná Mistrem je konečná, přímá a přináší jednotu. Je osvědčená, přirozená a bezbolestná. Až půjdeš po cestě ukázané Mistrem, pak nebudou žádné pochybnosti ani strach. Nejsou snad strach a pochyby znakem cesty temnoty? A jak tě mohou potkat na cestě k PRAVDĚ, kterou ti ukázal Mistr. V tomto případě sama cesta k tobě promluví a řekne ti, že toto je tvá pravá cesta. Tehdy už ti nezbyvá jiná práce, než potkat svého Mistra a získat od něj poznání. Ta cesta ti bude velice blízká, protože tak ti ji Mistr a BŮH připraví. Mistr tou cestou prošel před tebou. Proto ti ji může ukázat a ty ho následuješ. Kolika dalším ukážeš ty tuto cestu? A kolik dalších na ni vyrazí později? Je zřejmé, že strach a pochyby nemají na cestě pravdy místo. Když už uděláš první krok, hned zase couvneš zpět. Pomoc Mistra je jen pro ten první krok. Není potřeba dělat nic pro svého mistra, abys poznal cestu. Věz, že to bude posel BOHA poslaný dolů, aby odkryl cestu tomu, kdo je připraven a kdo dozrál díky své snaze jedním či oběma způsoby zmíněnými dříve. Je to BŮH, kdo posílá svého posla, hned jak dozraješ.

9. Cvičení založené na víře v době nevědomosti se nazývá *BHAKTI* (cesta oddanosti). Cesta založená na poznávání, se nazývá *GŇÁNA* (cesta moudrosti). Jsou dva druhy *BHAKTI*. Jedna je oddanost BOHU, který má jméno a podobu. Druhá je *KARMA*, což je láska ke všemu. *GŇÁNA* se dělí na *JÓGU*, což je cvičení pravé cestu ukázané Mistrem a na konečný stav, kterým je ona *GŇÁNA*. Pro každého je přirozené věřit něčemu, co není vidět. Pak to lze najít. Ti, kdo nevěří, to nikdy nenajdou. Věřící tedy někdy něco najdou a nevěřící nenajdou nikdy nic. Věřit můžeš jen z jednoduchého důvodu, a to proto, že víra v BOHA nikdy nemůže zranit. A proto můžeš sdílet jeho dobro. Tento svět je tu jen proto, abys uvěřil. To je účel všeho stvoření. Uvěř a můžeš dosáhnout BOHA.

10. I když neuvěříš všemu, co je o BOHU řečeno, alespoň věř že BŮH JE. Toto semínko má neuvěřitelnou sílu růst. Má takovou moc, že vše ostatní potlačí a naplní sebou samým. Je tak všemohoucí, že neuvidíš nic než BOHA, dokonce ani sebe. Vpravdě, BŮH je vše.

Poznámka: tamilské slovo kadawul se používá k označení BOHA a skládá se ze slova KADA nebo KADAVU, což znamená překonat, vyhrát, být nadřazený a slova UL, což

znamená něco uvnitř třeba mysl. Celé slovo znamená nadřazený všemu uvnitř, což je v podstatě celý vesmír.

4. Kapitola – MÍR

1. Co je MÍR? Svět přetrvává, i když jsi v hlubokém spánku. Musíš se v té chvíli o svět starat? Ne, tvá mysl je klidná a odpočínutá. Pokud je tvá mysl úplně stejně klidná a odpočatá, i když čelíš světu a konáš, pak to nazýváme MÍR.

2. Může zůstat mysl tak klidná, i když čelíš světu? To záleží na tom, jak si světa ceníš. Každý je více rozrušený, když někdo plení jeho majetek, než když je stejně plněn majetek někoho jiného. I ztráta jedné tvé vlastní věci tě může znepokojit více než ztráta jiné. Proč? To je proto, že naše ocenění věcí způsobuje míru potěšení nebo obav o ně. Proto by ses měl naučit pohlížet na všechno stejným způsobem. Pak bude tvá mysl mimořádně klidná. Nebo můžeš všechny věci považovat za své vlastní a vysoce ceněné. Pak také není žádný důvod ke vzniku bolesti. Proč? Čeho člověk lituje? Mysli, která ví, že ovlivnit všeobecný zájem je mimo její schopnosti, musí mít potřebu najít klid. Také když cítíš, že nemáš na nic žádné nároky nebo že vše je pomíjivé, pak tvá mysl zůstává klidná. Když budeš vše vidět se stejnou hodnotou, tehdy bude tvá mysl v trvalém klidu. Mír závisí na tvém duševním ohodnocení věcí.

3. Nyní načrtnu jinou situaci. Vzbudíš se ze snu. Tvoje mysl cítí smutek nebo radost podle toho, jak jsi vnímal věci ve snu. Ale po probuzení je mysl zcela nedotčená vším tím, co se odehrálo ve snu a zůstává stejná. Proč? Protože teď tvá mysl poznala, jak si cenit všech snových věcí stejným způsobem. Není ti líto, že sen skončil. Víš, že sen nemůže trvat věčně a jednou skončí probuzením. Stejně tak bys měl poznat, že není jiná cesta než probuzení z dlouhého snu světa. Pak tvá mysl zůstane neměnná. To je cesta svěžesti. To je stav MÍRU.

4. Toto však netvrdí, že tvůj vztah ke světu zmizí. Teď jsi jen získal klid a svěžest myslí. Tvé činy nemohou než přizpůsobit se okolnostem. Jediná změna, až získáš mír, bude: tvá mysl poznala pravdu a stala se nepřipoutanou ke světu. Proto spočíváš v klidu. Tvé činy, jakkoli proměnné, budou nestranné. Činy ostatních jsou také proměnné, ale nejsou nestranné. Tak tvůj klid myslí šíří velké dobro. Nejen tobě, ale celému světu. Mír tak ukazuje cestu ke správnému chování.

5. Jdeš a neseš svítící lampu. Je nějaký rozpor mezi světlem a cestou, jejími zákrutami a stoupáními? Není a nemůže být. Ale světlo a temnota nemohou existovat současně. Světlo vyhání temnotu a odkrývá zákruty a stoupání cesty a umožňuje ti kráčet bezpečně, nahoru, dolů či do zatáčky. Tím odstraňuje důvod k hloupému nařikání jako: „Ten pařez mi zranil nohu“ nebo „Kvůli té díře jsem uklouzl“. Stejně tak, až získáš MÍR, tento stav MÍRU tě osvobodí od nenávisti a nepřátelství ke světu. MÍR rozpustí temnotu, která skrývá pravou podobu světa a jeho pařezy. Pokud nemáš světlo

MÍRU, které ti umožní přizpůsobit se rozličným okolnostem, pak odsoudíš svět jako místo plné utrpení, zrovna tak, jako si stěžuješ na pařezy na cestě. Poznej svět jako složitý sen a získej tím nejvyšší mír. Nebudeš ani bez vztahu ke světu, ani nezúčastněný k jeho dějům. Ne, budeš ve skutečné harmonii se světem a jen tak budeš způsobilý být mužem činu. Proto je MÍR tím, co uspořádá lidské povinnosti.

6. Zájem muže MÍRU o světové dění spočívá ve snaze o nápravu a harmonii. Pokud pocítí strach před světem, jaká naděje na nápravu zůstane, zvláště u těch, kteří svět uctívají a chtějí jej vlastnit? Ti jsou sevřeni svým sobectvím a jsou slepí k nestrannosti. Když chceš ukazovat slepým cestu nebo léčit slepotu, pak tvůj vlastní zrak musí být správný. Stejně tak můžeš napravovat svět jen tehdy, pokud si rozpoznal svoji neměnnou podstatu od proměnlivé podstaty světa a dosáhl tak MÍRU. Mudrc si nemůže pomoci a musí sloužit světu. Proč? Můžeš být tak bezcitný a nepomoci dítěti, které uklouzlo a upadlo? Stejně tak mudrc pomáhá lidem jen tehdy, když dokáže správně zhodnotit problémy světa. Tak jako plně naložený vůz nemůže zničit princip života, když přejede mrtvé, duchem opuštěné tělo, ani mudrc není poskvřen při službě světu, protože se již povznesl nad své tělo a mysl. Nikdy neuteče před prací nebo problémy. Jen správně získaný MÍR poskytuje takovou odvahu a klid.

7. Ve srovnání s ostatními silami vypadá MÍR slabý a měkký. Ve skutečnosti je nejmocnější. Překonává vše houževnatostí a odvahou. A úspěch závisí právě na těchto vlastnostech. I kdyby se zhroutila Hora Méru, tak by to vyvolalo jen vlídný úsměv na tváři muže míru, nebo spíše by se ho to ani nedotklo. Tento stav je užitečný jak pro duchovní, tak i pro světské záležitosti. Vlastní skutečné štěstí, které svět nabízí. Toto štěstí pochází z osvobození z pout. MÍR znamená činit dobro každému jakýmkoli způsobem.

8. Je několik překážek spočinutí v trvalém MÍRU. Ty tě jen zkoušejí. Když jim čelíš, musíš být velmi pozorný a chránit jemný květ mysli i před jejich stíny. Pokud květina mysli zvadne, ztratí svou vůni, barvu a svěžest. Pak už je k ničemu nejen tobě, ale nelze ji darovat ani ostatním natož obětovat BOHU. Věz, že tvá mysl je jemnější než květ. Pomocí klidné mysli plniš všechny své povinnosti k sobě samému, k druhým i k BOHU. Nech ji všude šířit stejnou svěžest. Všechna požehnání mysli obsahuje MÍR.

9. Vytrvale uctívej BOHA svého JÁ květem své mysli. Ať děti (duševní stavy) sledují toto uctívání. Postupně se naučí zbavit se dětských šprýmů a touhy po potěšení sebou. Jak budou sledovat tvůj mír, samy se zbaví svých vrtochů. Trpělivě pokračuj v uctívání. Nenech se svést rozmary mysli. Naopak, uklidni je svým MÍREM. Vše musí najít MÍR.

10. Stručně řečeno: Podstatou všech Véd je MÍR.

5. Kapitola – JEDNÁNÍ

1. Všechno jednání je od BOHA. Je to jeho plán, že každá věc má svůj vlastní úkol. BOŽÍM vlivem plní nevnímající bytosti svůj úkol a vnímající bytosti stejně tak. Proto všechno jednání je JEHO.

2. Každý dělá svou vlastní práci. Co s tím má BŮH společného? Nejdříve se podíváme na vnímající bytosti, potom i na nevnímající. My jsme vnímající bytosti. Nejprve se podíváme na to, čím je naše jednání. Všichni toužíme po lepším stavu a proto konáme. Ale naše úspěchy nejsou stejnoměrné. Někdy, když máme stejný cíl a také stejné jednání, tak proč je výsledek vždy rozdílný. Tím nám BŮH dává na srozuměnou, že jednání patří JEMU. Jinak by vše muselo být stejné. Nemohou za to rozdílné podmínky. Může být někdo, kdo by nechtěl vylepšit své postavení? Všechny jejich záměry s ostatními i se sebou jsou zajisté čestné. Podmínky lidí se stejnými záměry jsou různé. To je proto, že všechno jednání jsou od BOHA.

3. Všechny bytosti mají stejný záměr, ale vynaložené úsilí je u každého jiné. Když se toto řekne, je nasnadě otázka: Co je to úsilí? Není to jednoduše jen obraz ve tvých myšlenkách? Všechny tyto obrazy mají stejný původ, každý má normální úsilí. Ale proč potom je ten obraz u každého jiný? Opět vidíme, že je to tím, že všechno jednání je od BOHA.

4. Pokud se říká, že bez ohledu na stejný záměr se úsilí může lišit podle schopností jednotlivců, pak vzniká otázka: Jaký je zdroj těchto schopností? Je to tělo a mysl. Také to mohou ovlivnit okolní prostředí. Musíš vzít v úvahu všechny okolnosti předtím, než vynaložíš své úsilí. Jelikož tyto okolnosti nejsou pod tvým vlivem, tak tvé úsilí nemusí stačit na úkol. Proto jsou všechna jednání od BOHA.

5. A opět, když se říká, že tělo, mysl a prostředí se postupně vyrovnají s úkolem, tak to značí současnou neschopnost. To je proto, abys uznal, že všechno jednání je od BOHA.

6. A teď, je dobře nebo špatně, když lidé nedosáhnou své cíle? Zcela jistě je to dobře. Proč? Většina z nich jsou sobci. Uvaž sám, jestli jejich úspěch přinese dobro světu anebo ne. Pak se zepteáš: Neměly by být pokusy nesobeckých lidí vždy úspěšné? I když na pohled vypadají nesobecky, jistě nejsou bez poskvrny. Záleží to na egu. Pokud zdánlivá nesobeckost dává pocit nadřazenosti, BŮH jim jednoduše znechutí jejich úmysly a poučí je: „Jsi jako ostatní a JÁ tě ovládám“. Na druhou stranu, kdo je bez sobectví a bez ega, je představitelem BOHA. V něm není oblak ega skrývající BOHA, a tak z něj BŮH stále září. Ten má jen správné účely (*Sattva Sankalpa*) a všechny jeho

záměry dopadnou dobře. V něm není žádná temnota. Jen on zná pravdivě BOŽSKÉ účely. A skrze něj BŮH plní účely SVĚHO stvoření. Ano, všechna jednání jsou od BOHA.

7. Pokud se ptáš: Opravdu není žádný jedinec se správným úmyslem? Proč svět nemá všechnu milost už teď? Tajuplná odpověď zní: Mudrci, kteří vědí, že všechno jednání je od BOHA, chtějí, aby to věděli všichni ostatní. Není většího dobra než vědomí toho, že všechno jednání je od BOHA a není tvé vlastní. Toto poznání obsahuje samo všechnu milost. Proto je záměrem mudrců jasně poučit ostatní o poznání BOHA a jeho jednání. Přesto neříkají: „Poznej BOHA hned teď“, ale učí cesty a způsoby k poznání, kterou sami prošli. Neustále nás povzbuzují jít po správné cestě. Ano, jen toto. Neříkají: „Osvobod se hned teď.“ Proč? Protože to pro běžného člověka není možné. Ani neříkají BOHU: „Prosím, osvobod tyto lidi teď hned.“ To proto, že mudrci nemají ego a vědí: „BŮH sám ví, co lze dělat a kdy se to má stát. Proč bych mu měl já něco říkat?“ Proto jen chtějí udělat svou práci nehledě na ovoce, které by měla práce přinést. Dobře vědí, že BŮH sám rozděljuje ovoce z jednání. Proto jednoduše sledují události ve světě a dělají svou práci. Nepřemýšlejí o změně světa podle sebe. Proč? Protože to je zase jen druh sobectví. Stvořený svět je takový, jaký má být. Všechno je v nejlepším pořádku. Všechno jednání je od BOHA.

8. Když víš, že jednání jsou podřízena NEJVYŠŠÍ SÍLE, jak můžeš doufat, že získáš něco způsobem, který si přeješ? Bohužel, nemůžeš. Proto dělej svou práci jednoduše jako povinnost, jako službu. Moudré knihy praví: „Dělej svou práci, ale nechtěj její plody.“ Člověk, který je rozhodnut nepodlehnout hněvu, je často hněvem ovládnut. Stejně tak i mudrci správných záměrů (*Sattva Sankalpa*) jsou občas šokováni hanebnostmi světa a bezděčně si pomyslí: „Bože, ať to dopadne dobře!“ Pak se to jistě stane. To je hlavní zdroj výjimečných událostí ve světě. Převratné změny k lepšímu pocházejí z přání, které se vkradly do myslí mudrců. To je zákon přírody. Kdo to může změnit? Všechno jednání je od BOHA.

9. Cokoli se stane, je přirozený běh věcí. A také je to správně. Všechno se stane jen z JEHO vůle. V pravdě není špatné to přijmout. To ON nechává zloděje krást. Proč? Protože si pak myslíš: „To je ON, kdo zloděje spravedlivě potrestá odpovídajícím způsobem.“ To způsobí, že trest bude odpovídat provinění. Navíc naše vědomí, že BŮH vedl kroky zloděje, způsobí, že k němu necítíš zášť. I když nemáš zášť vůči zloději, stále se ti nelíbí krádež. To je také důsledek poznání, že všechno jednání je od BOHA. Jak je to možné. Sám zloděj nemá rád krádeže. Nebo snad zůstane klidný, když bude někdo jiný krást jeho vlastní majetek? Jistě že ne. Kdo neví, že dobro je správné a zlo špatné? Proto poznání, že všechno jednání je od BOHA přinese do světa období řádného jednání. Naše poznání pak už více neroste. Jen můžeme opakovat to, co známe. A nemusíme si dělat starosti s tou vší lží mimo naše poznání. To je také BOŽÍ vůle.

10. Jeden plod moudrosti daný nám BOHEM je poznání, že všechno jednání je od BOHA. Nemáme moc se BOHA ptát: „Proč JSI to udělal?“ Všechna náboženství připouští podobný stav bezmoci, protože zisky z našeho jednání nejsou vždy podle našeho přání. Jinými slovy řečeno, jelikož naše schopnosti jsou omezené, pak nám nezbyvá než říct, že všechno jednání je od BOHA. Zákon, kterému nás podřídil, řídí také nevnímající předměty. Náš zákon není lepší než jejich. Vše je JEDNO. I když někdo nechce připustit, že všechno jednání je od BOHA, stejně musí uvědomovat svou neschopnost. To samo je jednání BOHA.

6. Kapitola – EGO

1. Hej ego, všechno zlo ve světě je jen kvůli tobě. Aby tě zničili, králové vydávají zákony a mudrci radí, jak poznat pravdu. I přes jejich odvěkou snahu, běda, ty stále žiješ. Jednoduše se skryješ a objevuješ se znovu a znovu. Je možné, že nikdy neskončíš? Kdepak, tvůj konec se blíží. Jiné EGO přichází, aby tě zničilo. Je to všeobecné EGO (*brahma-aham bhava*) zvané JÁ JSEM BRAHMA.

2. Hej ego, nemysli si, že tvůj nepřítel je obyčejný jako ty. Ty jsi pomíjivý, ON však ne. Ty se vnímáš jako já, protože neustále rozlišuješ já, ty nebo on. Ale tvůj nepřítel nemá toto vnímání já. Jak to? ON sjednocuje všechny rozdílnosti a rozpouští je do SEBE. A navíc cítíš k NĚMU nepřátelství, protože ON je tu, aby tě zničil. On k tobě necítí žádnou zášť. A proč? Protože v JEHO blízkosti nejsi. Vnímá tě jako část svého těla. Je to tvá faleš, která tě v JEHO blízkosti ničí. ON nepřemýšlí o tom, že by tě zničil. V jeho očích nemáš žádnou váhu. Ach ego, on je pro tebe nepřítel, ale ty pro něj ne. Ve zkratce, ty jsi jen svůj vlastní nepřítel. Proč? Ze své vlastní chtivosti jsi se předváděl před JEHO VELIKOSTÍ jako to normálně děláš. Ale proto jsi skončil a on tě strávil a vymazal jako temnotu. JÁ JSEM BRAHMA, všeobecné EGO, vládne jako všudypřítomné světlo.

3. Ach ego, zlo tvých činů nemá hranic. Nejsi spokojen, dokud se nepovýšíš nade všechny a ostatní neponížíš. Nekonečné jsou tvé touhy. „Jakým titulem získám úctu?“ „V čem vypadám elegantně?“ „Klaní se mi ostatní?“ „Poslouchají mne bez řečí?“ „Hovoří o mně, že mne nikdo nepřekoná?“ Ach běda! Jak je tvůj život krátký! A nespočetně toho ještě musíš získat! A kolik zla jsi už spáchal! Sám jsi podlehl klamu, že štěstí je v takových nápadech a v tom, že se odlišíš od ostatních. To není pro tvé dobro. Proč ne? Nejsou snad ostatní zapleteni do stejné hry? Jak je velký tvůj nepatrný podíl na věcech společným milionům dalších? V tom případě neměj marné touhy vládnout všemu. Díky svým marným touhám přinášíš trápení všem okolo i sobě samotnému. Poslouchej mou přátelskou radu. TEN, koho považuješ za smrtelně nebezpečného nepřítele je tvůj jediný skutečný přítel. ON ví, jak tě udělat lepším a skvělým. Odevzdej se mu. Toto všeobecné EGO v tobě nevidí nepřítele, ale je tvým největším dobrodincem.

4. Žádným způsobem nemůžeš zjistit, co s tebou udělá, dokud se MU neodevzdáš. Mohu o tom hodně mluvit, ale stejně nic nepochopíš. Záleží to jen na vlastní zkušenosti. Bezpochyby neudělá nic menšího, než že tě povznesse do SVÉHO stavu. Neboj se o svou budoucnost, prostě se MU rovnou odevzdej. Kdykoli se můžeš vrátit zpět, pokud tě radost neovládne hned, jak se odevzdáš. Když piješ mléko, hned cítíš příjemnou chuť a potom utišení svého hladu. Stejně tak odevzdání začíná radostí

a končí DOKONALÝM BLAHEM, které překonává i potěšení a bolest. Proto je zcela bezpochyby tvým cílem toto všeobecné EGO (přesvědčení JÁ JSEM BRAHMA).

5. Až se odevzdáš, jaké budeš mít nové jméno? Nebudeš mít jiné jméno, než máš teď. Védy tě budou velebit, svět tě bude chválit, tvé JÁ bude podstatou všech náboženských učeních. Jakou budeš mít podobu? Všechny podoby budou tvoje. Nebude žádná podoba, která by nebyla tvá. Budeš i idoly uctívanými v chrámech, budeš tím, co popisují Védy. Slavnosti a obřady budou všechny pro tebe. A jaká bude tvá moc. V tvé blízkosti je svět v činnosti a každý se stává tím, čím je, jen díky tobě. Řeknu to jednoduše, všechny věci tě velebí a jsou svědky tvého bytí. Je to tvá povinnost, kterou neseš. Nikdy jsi ani nesnil o tom, jaký bude tvůj stav. Začni hned teď, nebuď už samolibý a ješitný. Všeobecné EGO na tebe čeká.

6. Chceš se probudit ze snu anebo jen dál snít? Jak dlouho budou ty snové obrazy ještě trvat? Nebuď líný, setřes svůj sen a probud' se! Jsi jen divákem svých duševních obrazů a představy běží dál a dál. Vše je to marné a k ničemu. Jen najdi, kdo je ten, kdo vidí ty obrazy. Neklam sám sebe, že jsi to, co v tobě vzniká a zaniká. Probud' se! Jakmile se vzbudíš, hned budeš vědět, že bdělost je mnohem lepší než tento sen. Vstaň! Všeobecné EGO čeká a chce se radovat z toho, že tě uvidí probuzeného.

7. Neboj se konce současného snu ega. Až se probudíš, budeš vidět nejen ten samý sen, ale mnohem víc. Už více nebudeš snem oklamán a budeš ho pozorovat s radostným odstupem, více nezmaten. Pochopíš pošetilst všech jevů a nebudeš jimi více trýzněn. Ve snu na sebe bereš nějakou podobu. Jako probuzený budeš vědět, že sen je jen sen. Ale nepodlehni klamu, ten vnímá sen jako bdění. Poznej, že sen je sen. Až dosáhneš stavu JÁ JSEM BRAHMA, jsem všeobecné EGO, potom poznáš pravdu.

8. Mluvil jsem k tobě jen pro tvé dobro, ne pro nějaký můj vlastní zájem. Věř mi a dělej, co jsem ti řekl. Pokud uvidíš, že v tom není dobro, můžeš se vrátit. Jak ti mohu pomoci já, když odmítáš i rady nespočetných mudrců a považuješ je za zbytečné. Žádný stav nepředčí tento. Je to pro tvé dobro dosáhnout tohoto stavu. A potom jej můžeš nabízet i ostatním. Nebuď více samolibý a ješitný. Začni hned teď. Poznej, že všeobecné EGO je tvé pravé JÁ.

9. Ach ego, hled' na své otroctví, patříš všem a proto trpíš. Jak ubohé je tvé bytí. Všichni jsou tví nepřátelé. Když říkáš „toto je jen mé“, ostatní budou také bojovat za své „toto je jen mé“. Když říkáš „jsem skvělý“, pak protestují. A proč? My také „jsme skvělí“. Všichni jsou tví nepřátelé. Kvůli obtížím způsobených jinými se obrazy ve tvých myšlenkách milionkrát znásobí. Nechceš raději získat slávu vzdáním se všeho a splynutím s JEDNÍM? Pak všichni nepřátelé zmizí. Když začneš ostatním říkat „toto

vše je vaše“, každý se stane přítelem. Existuje jen JEDNO, kdo ti může dát vznešenou ušlechtilost, a to je všeobecné „JÁ JSEM BRAHMA“ EGO.

10. Řeknu ti jediné slovo, to nevychází z mého sobectví, ale je to jedna z mých povinností. Neříkám ti to jen pro mé nebo tvé dobro, ale pro dobro všech.

Pravda je „Já jsem BRAHMA“ (*brahma ahambhava*)

Zářivé světlo MILOSTI,

Vznešený Soucítě!

MÍR! MÍR!! MÍR!!!

ÓM TAT SAT

*Poznámka: Slovo **EGO** znamená v latině JÁ a ve filozofii se používá k označení sobectví. V sanskrtu se používá pro vyjádření tohoto jevu slovo **AHAMKARAM**. To se skládá za slova AHAM, což znamená já jsem, a slova KARAM, což znamená konat, jednat. Toto slovo mnohem lépe vyjadřuje onen jev zmatení, kdy se svobodný duch zvaný ÁTMA začne považovat za zdánlivé tělo a toto tělo za vykonavatele činů. K cestě zpět se proto používá dotazovací metoda **ÁTMAVIČÁRA**, kdy se ptáme na svou podstatu a hledáme svůj přirozený stav bez zmatení.*

*Sanskrtské slovo **BRAHMA** se používá k vyjádření všeobecného BOHA. BRAHMA je zdrojem všeho, co existuje. V hmotném vesmíru je to věčný prostor, na duchovní úrovni je to zdroj vědomí. ÁTMA je věčný, neměnný pocit JÁ. Obě tato slova vyjadřují stejný stav osvobození a v tomto významu jsou to synonyma. Šrí Kršna v Bhagavadgítě říká „Jsem ÁTMA dlící v srdci všech bytostí“ a v jiném verši „Neměnné BRAHMA nejvyšší, svébytné zve se zdrojem ÁTMA.“*

O věčném životě – doslov Šrí Ramany Maharšiho

Když zapomeneš na své pravé Já, je to Smrt, když si na něj vzpomeneš, je to Život. Toužíš po věčném životě, protože současný život je nesnesitelný. Proč je tomu tak? Protože to není tvá skutečná přirozenost. Jsi v pravdě čistý Duch, ale ztotožňuješ se s tělem, které je pouze představa tvé mysli. Myšlenka, která se stala předmětem. A mysl zase vychází z čistého Ducha. Pouhá změna těla je k ničemu, je to jen přenos ega do jiného těla. Nadto, co je Život? Je to Bytí, existence coby vědomí, a to je tvé Já, to jsi Ty. To je pravý život, ten je věčný (bez vlivu času). Život v těle je podmíněný a omezený život. Ale Ty jsi Život Neomezený. Znovu najdeš svou pravou podstatu, Neomezený Život, pokud představa „já jsem tělo“ zmizí.